

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.510/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (fél címe 1), mint a alperes nevejogutódja

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 4.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. március 16-án kelt 28.K.34.120/2015/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.34.120/2015/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kínai állampolgárságú felperes 2015. július 9-én tartózkodási

engedély belföldi kérelmezésére irányuló méltányossági kérelmet, illetőleg ezzel egyidejűleg keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál. Kérelmében arra hivatkozott, hogy szeretne Magyarországon élni, Kínához nem köti már semmi, a barátai is itt élnek és munkalehetőséget kapott, amellyel szeretné eltartani önmagát. Ha tartózkodási engedély kérelmezése okán Kínába haza kellene utaznia, valószínűleg az állását elveszítené. Figyelemmel a nagy távolságra és arra, hogy Kínában már egzisztenciája nincs, kiutazása és több hónapos ottléte számára jelentős költséget eredményezne. Az elsőfokú hatóság a kérelmet elutasította.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 106-T-54392/2/2015. szám alatt 2015. szeptember 2-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat jogalapjaként egyebek közt megjelölte a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (4) bekezdés a) pontját és (4a) bekezdéseiben foglaltakat. Rögzítette, hogy a Vhr. 47. § (1) bekezdés főszabályként a külföldi állandó vagy szokásos tartózkodási helye, illetőleg állampolgársága szerinti ország konzuli tisztviselőjénél történő kérelem előterjesztést írja elő. A (4) bekezdés kivételként, kiegészítő jelleggel rendelkezik a fentiektől eltérő a harmadik országban, illetve a belföldi regionális igazgatóságon történő kérelmezés eseteiről, melyek mindegyikéhez valamely méltányolható indok vagy jelentős nemzeti érdek szükséges.
- [3] A belföldi kérelmezéshez a jogszabály kivételes méltánylást érdemlő körülmény meglétét kívánja meg, különösen nevesítve a család egyesítést, illetőleg a gyógykezelést, mint az ebből a szempontból releváns körülményeket. A keresőtevékenység folytatása, mint tartózkodási cél igazolása önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Utalva a bírósági gyakorlatra is kifejtette, hogy a felperes mint külföldi a kérelmezés költségére és időigényességére, valamint magyarországi munkavégzésre alapítottan nem jogosult a belföldi kérelmezésre.

A kereseti kérelem

- [4] Felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Hivatkozott a tartózkodási kérelem Kínában való előterjesztése esetén annak hosszadalmas és indokolatlan költségtöbbletet eredményező voltára, amely egyben a munkavállalást is megghiúsítaná. Vitatta, hogy a külképviseleti kérelmezés 21 nap alatt lezárulna. Nézete szerint az alperes a tényállást nem tisztázta kellőképpen. Jogszabálysértésként megjelölte a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1), (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését,

7. §-át, 37. §-át, 50. § (1) és (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, 102. § (2) bekezdését, 105. § (1), (2) bekezdését, valamint a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontját, és (4a) bekezdését.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a határozat jogszerűségét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 215. § alapján a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta és abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes eljárása sértett-e meg olyan eljárási jogszabályt, amely az ügy érdemére is kihatott, illetőleg helytállóan mérlegelte-e az alperes a Vhr. 47. § (4) bekezdésben foglaltakat, azaz, hogy a kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági feltételek nem állnak fenn. A felperes számos jogszabálysértést felsorakoztatott a keresetlevelében, több esetben külön indokolás nélkül. A bíróság azt állapította meg, hogy a felperes által hivatkozott eljárási és anyagi jogszabálysértések nem valósultak meg. Hangsúlyozta, hogy kérelemre indult eljárásban, mint amilyen perbeli eset is, a kérelmezőt terheli annak igazolása, hogy rendelkezik a jogszabályban előírt feltételekkel.
- [6] A bíróság okfejtése szerint az alperest a külképviseleti kérelmezés esetén az engedélyezés időtartama vonatkozásában többlettényállás tisztázási kötelezettség nem terhelte. A felperes által e körben csatolt iratok legfeljebb azt bizonyítják, hogy egyes ügyekben az eljárás a jogszabályban meghatározott ügyintézési határidőhöz képest elhúzódott, azonban annak igazolására nem alkalmasak, hogy ez a felperes esetében is így történne.
- [7] A hatóság a Ket. 50. §-ban foglalt rá háruló tényállás-tisztázási kötelezettségnek eleget tett. Az sem állapítható meg, hogy megsértette volna az alperes a Ket. 7. §-át, amely a költségtakarékossággal és hatékonysággal kapcsolatos alapelvet tartalmazza. Az idegenrendészeti eljárásban úgy a Ket. alkalmazása, mint annak alapelvei szubszidiárus jellegűek, azokra jogsértést alapítani akkor lehet, ha az adott ügyben nincs speciális konkrét alkalmazandó jogszabályhely. E tekintetben utalt a bíróság a Vhr. 47. § (1) bekezdésére, valamint arra, hogy a felperes kérelmével összefüggésben a Vhr. 47. § (4) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti feltétel nem merült fel, de azokra a felperes sem hivatkozott. Az alperes részére a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja diszkrecionális jogkörben széles körű mérlegelési lehetőséget biztosít. Osztotta azt az alperesi érvelést, hogy a felperes kérelmében nem valószínűsített olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem belföldön történő előterjesztését indokolná. A munkalehetőségre történő hivatkozás a tartózkodási engedély feltétele, amely feltétel eltér a méltányossági kérelem feltételeitől.
- [8] Felperes alappal nem hivatkozhat más külföldi személyek

vonatkozásában keletkezett döntésekre, mert a hatóság mindig egyéniesített módon vizsgálja a hozzá benyújtott kérelmet.

- [9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi határozat indokolása logikus, koherens, melyből az alperes okszerűen jutott az általa megállapított következtetésre, így a Ket. 50. § (6) bekezdését és a 72. § (1) bekezdését nem sértette meg, de megfelelt a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát. Vitatta, hogy az eljárás során ne igazolta volna, hogy olyan kivételes méltánylást érdemlő körülmény áll fenn, amely indokolja a tartózkodási engedély belföldi előterjesztését. Erről a közigazgatási határozat felülvizsgálata során a bíróságot is tájékoztatta. Utalt ismét arra, hogy a tartózkodási engedély Kínában való kérelmezése olyan hosszadalmas és számára indokolatlan többletköltséget eredményez, amely megghiúsítaná munkavállalását, ezért az alperesi határozat sérti a költséghatékonyság körében a Ket. 1. § (2) bekezdése és 7. §-ban foglalt alapelvi szintű szabályokat.
- [11] Az alperes nem folytatott le bizonyítási eljárást, amely szükséges lett volna, figyelemmel a Ket. 50. § (1) bekezdésére. Ennek alátámasztására hivatkozott felperes a Fővárosi Bíróság 6.K.35.786/2010/6. számú ítéletére, amely családegyesítéssel összefüggésben kimondta, hogy a tényállás pontosítására személyes meghallgatás, esetleg helyszíni ellenőrzés keretében mód van. Felperes szerint erre lehetőség lenne a keresőtevékenységre alapított méltányossági kérelem esetén is. Sérült a Ket. 72. § (1) bekezdés szerinti indokolási kötelezettség, valamint a Ket. 1. § (1), és 2. § (3) bekezdésbe foglalt alapelvi jogszabályok, mert az egyedi ügy körülményeit kellett volna vizsgálni és ez alapján a döntést meghozni.
- [12] Hivatkozott arra, hogy a gyakorlatban a külképviseleti kérelmezés legalább fél évet vesz igénybe, ráadásul az eddigi 21 napos határidőt a Harmtv. 2016. január 1-jén hatályba lépett módosítása 70 napra változtatta. Utalt más külföldi személyek méltányossági kérelmének pozitív elbírálására, ahol a hatóság egyrészt keresőtevékenység, másrészt pedig a családi együttélés biztosítása érdekében engedélyezte a belföldi előterjesztést. Az alperes kétséget kizáróan nem bizonyította a határozatában hivatkozottakat, azaz, hogy a felperes által felsorolt indokok nem értékelhetők a kivételes méltánylást érdemlő körülmény körében.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [15] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésnek helye nincs. A felülvizsgálat tárgya az elsőfokú jogerős ítélet.
- [16] Az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a pontosan megállapított tényállásból az ügy érdemében helytálló jogi következtetést vont le.
- [17] A Vhr. 47. § (1) bekezdése szerint a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet - a (2) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel - annál a konzuli tisztviselőnél vagy tartózkodási engedély iránti kérelem átvételére felhatalmazott egyéb helyen kell benyújtani, amely a kérelmező állandó vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti országban működik. A 47. § (4) bekezdés a) pontja értelmében a Magyarország területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét a szálláshelye szerinti illetékes regionális igazgatóságon is előterjesztheti, amennyiben a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény - így különösen családegyesítés vagy gyógykezelés - indokolja.
- [18] A 47. § (4a) bekezdése kimondja, hogy a (4) bekezdés a) pontja alapján a harmadik országbeli állampolgár a méltányossági kérelmet és a tartózkodási engedély iránti kérelmet a szálláshelye szerinti illetéket regionális igazgatóságon egyidejűleg terjesztheti elő. A regionális igazgatóság a méltányossági kérelemről 8 napon belül határozattal dönt. A méltányossági kérelem elutasítása esetén a regionális igazgatóság a tartózkodási engedély iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.
- [19] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes iratanyagát, a felek nyilatkozatait, beadványait, így a bizonyítékokat a bíróságra irányadó Pp. 206. § (1) bekezdése szem előtt tartásával a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem volt feltárható.
- [20] A Kúria az egységes bírói gyakorlatot kifejező több eseti döntésében (pl. Kfv.II.37.057/2016/5.) rámutatott, hogy a hatóságnak a kérelemre indult hatósági eljárásban a kérelmet az abban foglalt tartalommal és indokok alapján kell elbírálni, ezért nem kérhető számon a hatóságon a bizonyítás hiánya, tényállás tisztázatlansága. A bizonyítás, valószínűsítés a kérelmező felet terheli.
- [21] A Magyarországról való kiutazás kötelezettsége, az ezzel járó idővesztés és okozott költség önmagukban nem értékelhetők olyan

méltánylást érdemlő körülményként, melyek a belföldi kérelmezést indokolnák, mert nem magyarországi kérelmezés esetében ezen körülmények minden kérelmezőnél felmerülnek. Ehhez képest a kérelmezőnek olyan többletkörülményekre kell hivatkoznia, amely az általános nehézségeket meghaladóan jelentkezik. A felperes által felhozott indokok nem elégítik ki a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem magyarországi benyújtásának feltételét, mert nincs olyan kivételesen méltányolható körülmény, amely a belföldi kérelmezést indokolná. Ezen jogintézmény azokra az esetekre vonatkozik, ha a kérelmező személy igazolni, bizonyítani tud olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely megakadályozza őt a származási országába történő kiutazásban, illetve az ott jogszabály által előírtak szerinti kérelem benyújtásában. Nem tekinthető különös méltánylást érdemlő körülménynak az olyan tény, amely szükségszerűen adódik a jogalkotó által elvárt magatartásból.

- [22] A Kúria álláspontja szerint kivételes méltánylást érdemlő körülménynak nem tekinthető a földrajzi távolság miatti jelentősebb összegű utazási költség, mert annak fedezetével a Harmtv. 13. § (1) bekezdés f) pontja értelmében a felperesnek rendelkeznie kell. Ez alól a kötelezettség alól a költséghatékonyság elvére való hivatkozás sem menti fel a felperest, tekintve, hogy ez az eljárás alapelve, és nem a kérelem elbírálásának egyik szempontja.
- [23] A felperes által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott állampolgárok méltányossági kérelme tárgyában hozott határozatok ugyancsak nem szolgálhatnak alapul eltérő döntésre, illetve más ügyek ügyintézési ideje sem lehet hivatkozási alap. Minden egyes kérelem elbírálásánál az egyedi körülmények figyelembe vételével kell eljárni. Nem lehet irányadó, hogy más ügyekben mikor és milyen döntést hozott a hatóság.
- [24] Az alperes a fentiekre tekintettel nem sértette meg a felperes által megjelölt jogszabályokat, így a Ket. alapelveit, a tényállástisztázásra vagy a határozathozatalra vonatkozó rendelkezéseit, és a bíróság sem a Pp. 164. § (1) bekezdésben foglaltakat, azt is értékelve, hogy a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte.
- [25] A Kúria rámutat, hogy a felperes által hivatkozott okok a kérelmezők nagy többségénél fennállnak, azok a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja mentén nem minősülnek különös méltánylást érdemlőnek. A Kúria e körben utal arra, hogy önmagában még a házastársra tekintettel kért családegyesítésre történő hivatkozás sem elegendő indok a méltányossági kérelem elfogadásához, mert amint arra a Kfv.II.37.711/2014/6. számú ítéletben rámutatott, valamely többletkörülmény igazolására ilyenkor is szükség van. Ésszerű méltányossági indok lehet egyebek közt például a tartásra szoruló kiskorú gyermek vagy olyan gondozásra szoruló hozzátartozó léte, akikre nézve a kérelmező távolléte súlyos következményekkel járna. Hasonlóan többlet indok lehet a származási országgal való diplomáciai-konzuli kapcsolatok jelentéktelensége, vagy a visszatérés bonyolultsága. Jelen perben ilyen méltányolható

többsletindok nem állt fenn.

- [26] A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

A döntés elvi tartalma

- [27] *Tartózkodási engedély belföldi előterjesztésének engedélyezésére irányuló méltányossági kérelem elbírálása során az egyedi körülményeket kell vizsgálni. Okszerű, ha a hatóság sajátos többletkövetelmények igazolását várja el.*

Záró rész

- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson bírálta el.
- [29] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [30] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperesnek kell megfizetnie.
- [31] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. április 5.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő